

{?}

בלוגרים ופרטיות?
שלום לתמימות

יהונתן י. קלינגר, אפריל 2007.

חלק מהזכויות שמורות – Creative Commons Attribution
Share Alike Non Commercial IL 2.5

הזכות לפרטיות מהי?

NO PRIVACY

www.noprivacy.net

CC-BY-SA-NC And Morten

הזכות לפרטיות הוגדרה עוד מקדמת דנא בתור The right to be let alone על ידי השופט ברנדייס בפסק הדין אולמסטרד משנת 1928. אותה זכות לפרטיות היא זכות נרחבת ומגנה על הפרט מפני נזקים רבים: יצירת מאגרי מידע עליו, ניהול חקירות וחיפושים ללא צו, פלישה למחשבותיו ופרסום ברבים של מעשיו ואפילו על הרגליו המיניים.

בלוגרים - מה השאלה?

אבל מכל נושא זה יש שאלה אחת שעוד זקוקה למענה: מהי מידת הפרטיות שמגיעה לבלוגר שחושף את הרגליו ברבים.

מה בין בר רפאלי וזרובבלה?

CC-BY-SA-NC The Sizemore McBabe

אני רוצה להציג פרק קטן בהיסטוריה של הפרטיות שטרם נכתבה, הפרטיות של הבלוגרים.

שני מקרים שראויים להתייחסות: לפני כשבועיים קראה עטרה ישראל לילמי הפפראצי להחרים את בר רפאלי כיוון שזו השתמשה בהם על מנת לבנות את הקריירה המפוארת (?) שלה וכעת היא מנסה לברוח מאור הזרקורים.

זרובבלהגייט?

CC-BY-SA-NC Nir Tober

לפני כחודשיים כתבה זרובבלה (אליזרין וייסברג) פוסט
שערורייתי שנקרא "אני לא אוהבת ערבים". בעקבות הפוסט
קצפה הבלוגוספירה הישראלית זעם על דבריה (הברורים
מכותרת הפוסט), ומספר בלוגרים מובילים יצאו בדברים
מפורשים יותר:

ולדי דבויריס טען כי היא תוצר של הגזענות הכל-ישראלית.

מה איכפת לבלוגרים?

CC-SA-BY-NC Spaktography

רואה שחורות תמך בזכותה לחופש ביטוי

יונית מוזס קראה לכל מי שמנהל אגרגטור לבחור - האם או
מאנדקס את זרובבלה או אותה.

ואפילו אפי פוקס כתב פוסט שבו הוא יורד למעמקי
הפסיכואנליזה ומנסה להבין מדוע היא כתבה את שכתבה.

פסיכואנליזה בגרוש!?

CC-BY-SA-NC The 8rgrl

השאלה הנכונה שנשאלה היתה מדוע הבלוגוספרה מתעניינת במחשבותיה הפרטיות של גברת שכותבת יומן (שהרי בלוג הוא לא הרבה יותר מזה) ואכן מדובר ביומן פופולרי ביותר, אבל קיומו של דיון בנושא הגזענות שלה רק ליבה את השיח ואולי גם הציף את הנושא מעבר למה שהיה ראוי להציף אותו.

הזכות לכתוב בשקט.

CC-BY-SA-NC Tamburix

השאלה שאני מעוניין להציג בכנס על "אנונימיות ברשת - פרטיות, חופש ביטוי או הפקרות?" (עם כל הכבוד, נזנח את עידן ה-2.0 המיותר) היא על הצד הפחות פורמאלי של הפרטיות, היא על הזכות שיעזבו אותך בשקט בעת שאתה כותב.

"בלוג יפה, מוזמן לשלי"

CC-BY-SA-NC Rachel Siam

הזכות לפרטיות בבלוגוספירה היא זכות מיוחדת; היא זכות ח
rem (חובה על העולם שלא...) ומחייבת את כל העולם שלא
לפלוש לשטחו של היחיד. אבל בעידן ה"בלוג יפה! מוזמן
לשלי!" האם ניתן לקרוא לקריאת הבלוג עצמו פגיעה
בפרטיות?

A photograph of a person sitting on a wooden bench outdoors. The person is wearing a dark blue sleeveless top and white pants with a small purple floral pattern. A brown and white brindle dog is lying down on the bench next to the person's legs. The background is bright and slightly out of focus, showing some greenery and a white structure.

בר הגב

CC-BY-SA-NC Idiosyncratic

האם אדם שחושף את כל מאוויו ברשת ומספר על הרגליו
המינים המפוקפקים, כמו גם על פנטזיות, ראוי בכלל להעזב
כאשר הוא כותב על כך?

האם קיומו של דף ברשת הופך את האדם ל"בר רפאלי" שקמה
בזכות הלינקים, הטוקבקים והאזכורים בתקשורת, ולכן אסור לו
בכלל לבקש פרטיות לגבי מה שהוא כותב בבלוג?

חיים בצל הפרוקסי

CC-BY-SA-NC fatniu

כאשר מדובר בסלברשת כמו אליזרין שמקבלת כניסות בעשרות (אם לא מאות) אלפים בחודש. חייה חשופים לכלל הציבור ואני מאמין שיש כמות לא מבוטלת של בנות שעוקבות אחר חייה בהערצה.

ערוץ הילדים?

CC-BY-SA-NC Ben McLeod

האם אותה הערצה מחייבת אותה גם כן, במסגרת התקת
הפרטיות מחייה, להתנהגות ייצוגית כמו שכוכבי ערוץ הילדים
מחויבים או אולי היא הגיעה למעמדה בשל העדר אותה
היצוגיות והתנהגותה ככלל בנות העשרה בישראל-בלוג ויפיה
המרהיב?

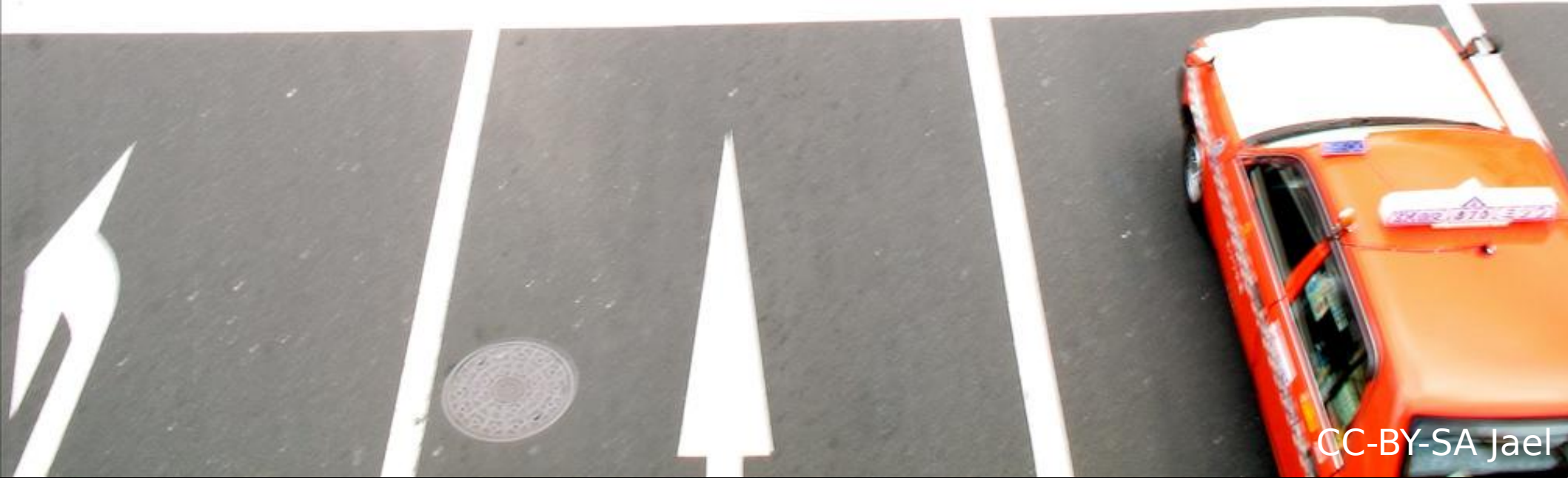
מלקת הכיתה

CC-BY My Hobo Soul

אם נשווה את ישראל בלוג לבית ספר תיכון ביישוב קטן בפריפריה
ואת זרובבלה למלכת השכבה, האם התבטאות גזענית של
מלכת השכבה - בהערה בכיתה כשהמורה תשאל משהו על
ערבים - תגיע לידיעות אחרונות? אני לא סבור שאי הגעת
הנושא לידיעות אחרונות תהיה בגלל הזכות שלה לפרטיות,
אלא דווקא בגלל חוסר העניין לשאר הציבור.

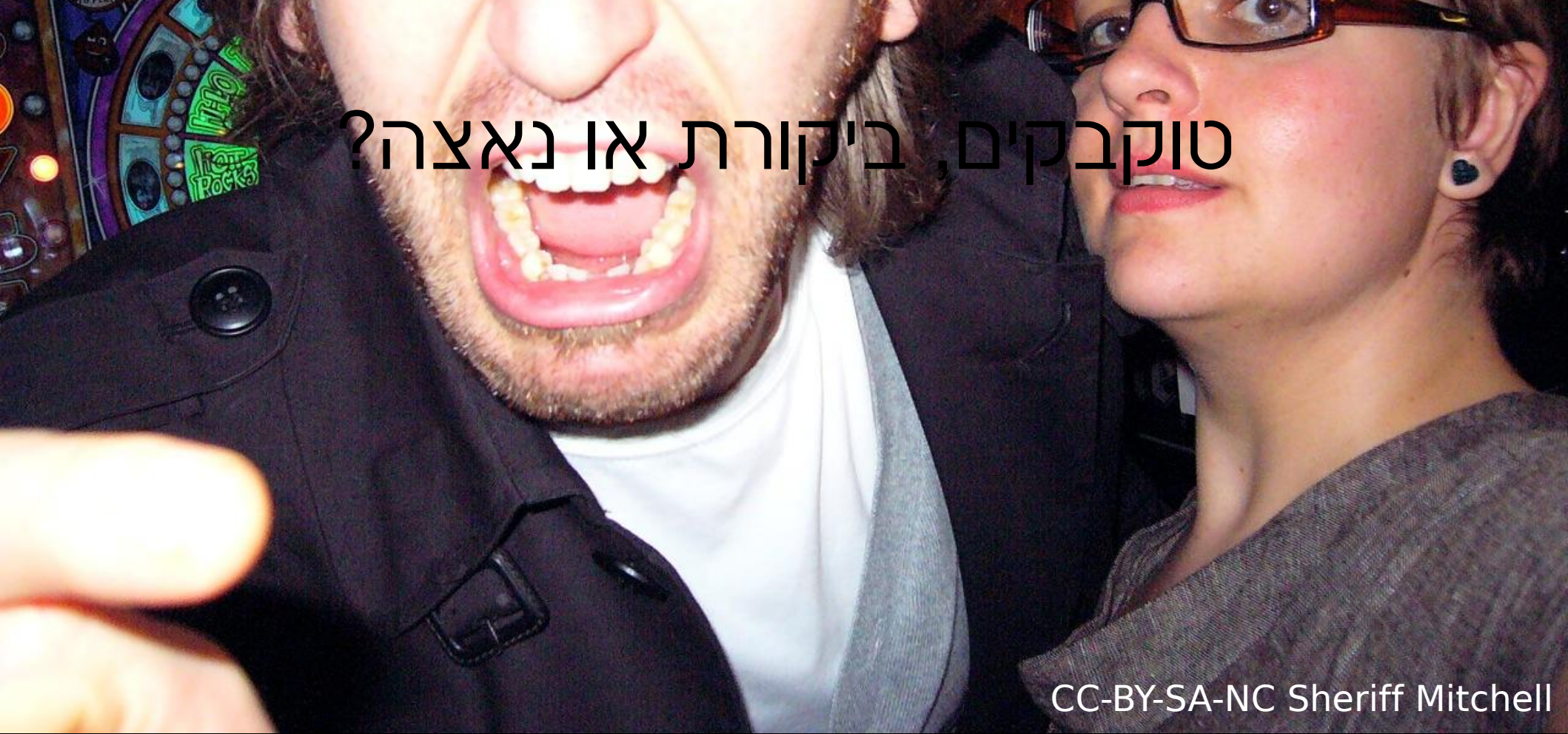
כותבת את חייה

CC-BY-SA Jael

בלוגרית שכותבת את חייה בעמודי הרשת נוטלת מעצמה חלק מאותה פרטיות ואנונימיות, היא כבר לא הולכת ברחוב ומצפה שלא יזהו אותה, וכבר לא מצפה שלא יבקרו אותה על מעשיה.

טוקבקים, ביקורת או נאצה?

CC-BY-SA-NC Sheriff Mitchell

חלק מהבלוגרים מעדיפים לסגור את הבלוגים לתגובות, כמו אורית קמיר, שמעדיפה שאת הביקורת על דבריה קוראיה יצטרכו לחפש ברשת וחלק מהבלוגרים מנהלים מדיניות תגובות שלא מוחקת כלל ביקורת.

אולם סגירת הבלוג לתגובות אינה הופכת אותם ל"ציבוריים" פחות.

מחיר ה'תהילה'

CC-BY-SA FredCamino

חלק מהמחיר של כתיבה ברשת (ואולי חלק מהפרס, עבור בלוגרים רבים) היא אבדן האנונימיות (במובן הרחב של המילה).

בעוד שאנשים רבים לא ילכו לעיתונאי ברחוב ויאמרו לו "תקשיב, (לא) אהבתי את מה שכתבת כאן וכאן, ואני ממש מצטער, אבל אתה נראה לי גזען לא קטן" לבלוגר אין את הפריווילגיום הזה.

ציבורי בעל כורחו

CC-BY-SA-NC Thomas Hawk

בלוגר מחויב, בגלל האישיות של הפלטפורמה (ואולי כאן המדיום הוא כן המסר) לציבוריות לא פחות מבר רפאלי - אולי אפילו יותר.

אבל היכן עובר הגבול בין חייו הפרטיים של הבלוגר לבין הציבור?

גבולות הפרטיות

CC-BY-SA Michell Zappa

האם בלוגר אחד יכול לפתוח במסע חיפוש חברה עבור בלוגר
אחר כיוון שהבלוגר נראה לו בודד?

בחיים האמיתיים הדבר היה הזוי ואפילו נתפס כפלישה מוגזמת
למרחב האישי, בעולם הוירטואלי הדבר לא רק נתפס כלגיטימי,
אלא גם עבד.

אמפטיה אנומלית

CC-BY-SA-NC Denisko

מתוך ניתוח של תגובות רבות בבלוגים אנחנו יכולים לראות
אמפטיה בין בלוגרים שמובילה לא אחת ליצירת קשרים
וירטואליים על בסיס זהויות שאולות או פסבדונימיות רק כיוון
שאת היכולת להפגין אמפטיה ניתן לייחס לחשיפה המוחלטת
של הכותב.

CC-BY-SA-NC Ben Sheldon

לכן, למרות שאנונימיות ופרטיות הן שתי זכויות חשובות, להערכתי, בלוגר שכותב על חייו האישיים מאבד חלק מהן.